

CHẤP NHẬN THÁNH Ý THIÊN CHÚA

Ngày 4-3-1990, Stéphane - 24 tuổi - trưởng nam ông bà Claude và Claudette Hébert, người Canada, bỗng dưng mắc chứng khuẩn màng óc trầm trọng. Từ một thanh niên vui tươi tuấn tú, Stéphane bị quật ngã trên giường bệnh và mạng sống treo mong manh trên sợi chỉ. Những ngày sống còn được đếm trên đầu ngón tay.

Stéphane nằm hôn mê bất động, chung quanh chẳng chít máy móc của bệnh viện. Các bác sĩ tiên đoán anh chỉ có thể sống trong thời gian hết sức ngắn ngủi. Thật là cú sét đánh ngang tai hai ông bà Hébert. Ông bà nghĩ việc đến túc trực bên giường con. Ông bà khẩn khoản xin nhóm cầu nguyện trong giáo xứ và nhóm phong trào Cursillos trong giáo phận, hiệp ý cầu cho Stéphane thoát chết.

Toàn gia đình Hébert như sống trên lửa đốt, âu sầu bồn loạn. Ông Claude bị xâu xé giữa hai ý tưởng: một đằng là nỗi tuyệt vọng theo lời tiên đoán của các bác sĩ, một đằng là lòng tin tưởng cậy trông nơi quyền năng vô biên của THIÊN CHÚA. Ông kể lại:

Giây phút khó khăn nhất của vợ chồng tôi, là giây phút, theo lời khuyên của người bạn, chúng tôi phó dâng Stéphane cho thánh ý THIÊN CHÚA. Suốt đời, tôi không bao giờ quên giây phút trọng đại ấy. Hai vợ chồng chúng tôi, cùng đứng bên giường con, và cùng dâng con cho Chúa. Chính lúc đó, tôi cảm nghiệm được thế nào là niềm đau khôn tả của Abraham, khi ông đem đứa con trai độc nhất lên núi tế lễ THIÊN CHÚA. Tôi mặc cả với Chúa:

- Vâng lạy Chúa, con bằng lòng dâng con trai con cho Chúa, nhưng con mong rằng, Chúa sẽ giơ tay chặn đứng kịp thời lưỡi gươm giáng xuống thân xác con trai con, như Chúa đã làm với Isaac!

Giây phút chúng tôi dâng con cho Chúa, cúi đầu chấp nhận thánh ý Chúa đó, xảy ra ba ngày sau khi Stéphane ngã bệnh và bị hôn mê. Hôm đó là ngày thứ năm trong tuần. Sang đến Chúa Nhật, Stéphane mở mắt lần đầu tiên và từ từ ra khỏi hôn mê. Mấy ngày sau, nhà thương ghi nhận Stéphane đang trên đường bình phục. Mọi người ngạc nhiên sửng sốt: từ bác sĩ cho đến y tá. Không ai tin Stéphane có thể thoát chết. Đây là phép lạ chăng? Riêng tôi, tôi không nghi ngờ gì. Cuộc khởi bệnh lạ lùng của Stéphane là bằng chứng lòng nhân từ tế nhị bao la của THIÊN CHÚA. Đúng một tháng rưỡi sau - 17-4 - Stéphane rời bệnh viện về nhà ..

Bà Claudette sống cùng kinh nghiệm đau thương với chồng. Nhưng là người mẹ, bà không bỏ rơi con trai một mình trong cơn hôn mê. Bà kể lại.

Tôi luôn nói chuyện với con trong cơn hôn mê của nó. Tôi nói với con:

- Stéphane à, con biết không, nếu là thánh ý Chúa để cho con sống, thì mẹ sẽ hết sức giúp con chống lại tử thần!

Mỗi buổi sáng, khi bắt đầu một ngày mới, tôi ghé sát tai con và nói:

- Stéphane con à, hôm qua mình trải qua một ngày khó khăn, nhưng mà mình đã vượt thắng được. Hôm nay mình bắt đầu một ngày sống khác. Chúng ta đang chiến đấu nhưng rồi mình sẽ thắng trận đó con à!

Cứ thế, thỉnh thoảng tôi lại nói chuyện với con. Tôi nhận thấy rằng, trong kiên trì và phó thác cho Thánh ý THIÊN CHÚA, chúng ta có thể vượt thắng tất cả.

Cuộc khởi bệnh lạ lùng của Stéphane giúp tôi hiểu: cầu nguyện có sức mạnh phi thường. Nhất là, khi lời cầu nguyện do một nhóm đông người, cùng hợp ý dâng lên THIÊN CHÚA.

Bởi vì, không có gì mà THIÊN CHÚA không làm được. Thêm vào đó, THIÊN CHÚA ban cho chúng tôi một người con, không phải cho riêng chúng tôi, hoặc cho vinh quang của chúng tôi, nhưng là để minh chứng cho chúng tôi thấy: Chính THIÊN CHÚA mới có quyền trên chúng tôi. Chính Ngài là Chủ Tể cuộc sống.

... THIÊN CHÚA phán bảo Abraham: "Hãy đem con trai độc nhất, yêu quý của con là Isaac, đi tới xứ Moria và ở đó, hãy dâng nó làm của lễ toàn thiêu trên một quả núi Ta sẽ chỉ cho". Sáng sớm hôm sau, ông Abraham thức dậy, thắp lửa, đem theo hai đầy tớ và Isaac con ông.. Ông chẻ củi dùng vào lễ toàn thiêu và lên đường.. Đến nơi, ông dựng một bàn thờ, xếp củi trên đó. Ông trói Isaac lại rồi đặt con trên đống củi trên bàn thờ. Xong ông giơ tay cầm dao định giết con mình. Nhưng thiên thần Chúa hiện ra và bảo: "Đừng giơ tay giết cậu bé. Vì bây giờ Ta biết con có lòng kính sợ THIÊN CHÚA. Con đã không từ chối hiến con một mình cho Ta".. (Sáng Thế 22, 1-12).

("JECROIS", Septembre 1991, trang 24-28).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt